

‘Ik heb muziek nodig’

Eigenlijk wil actrice Hadewych Minis alleen nog muziek maken. Voor Alex van Warmerdam zwichtte ze.

door Marjon Kok

AMSTERDAM – Dus dat doet ze ook nog. Hadewych Minis (37) heeft deze ochtend zangles gegeven bij Crea, het Cultuurcentrum voor studenten in Amsterdam. „Fijn”, vindt ze. „Verwoorden waarom dingen wel of niet werken; ik leer daar zelf ook van.”

Ze begeleidt een jonge vrouw die de musicalopleiding achter de rug heeft, maar nu moeite heeft haar eigen geluid te vinden. Zelf speelt de Minis in afwisseling met Chantal Janzen de figuur Rachel Hazes in de musical *Hazes*. „Ik heb geen musicalstem. Hoefte ook helemaal niet. Mijn stem is rauwer, dieper.” Musical was een uitstapje; *Welkom in het bos*, de komedie van Alex van Warmerdam waarin ze nu speelt (gisteren te zien in Tiel), is dat eigenlijk ook. Ze kwam van het toneel, maar Hadewych Minis wil op dit moment het liefst alleen met muziek bezig zijn. Sinds ze drie jaar geleden de keuze maakte om weg te gaan bij Toneelgroep Amsterdam, is het goed-beter-best gegaan. Die stap nemen was eng. Ze was namelijk helemaal niet ongelukkig. „De dood van mensen als Roef Ragas en Jeroen Willems maakte mij duidelijk dat je er alles uit moet

halen wat er inzit.” Daar kwam bij: ze ontmoette Tibor Lukács, trouwde met hem en kreeg een zoon, Salvador. „Ik had een veilige basis en hoorde de vulkaan in mij nog harder rommelen.” Dus ging ze haar droom achterna: muziek maken en ermee optreden. Achteraf bezien een prachtige beslissing. „Toneel is te gek. Maar dat speelt zich allemaal in je hoofd af. Muziek maak je met je hart, je lijf. Dat is heel bevrijdend. Het is een bijna seksuele ervaring. Ik heb het nodig.”

Jeroen Willems. Zijn naam is gevallen. „Door hem ben ik gaan acteren.” Ze woonde naast de toneelschool waar hij studeerde en ging vaak kijken. Door Jeroen Willems is Hadewych Minis gaan doen waar haar hart ligt. „Hij durfde uniek te zijn. Groot en lelijk te spelen. Hij had iets wat alleen hij had en had de moed het te laten zien.”

Muziek maken dus. Toch is Minis voor even terug op het toneel. In *Welkom in het bos* van gezelschap Mexicaanse Hond. In de periode dat de vulkaan in haar begon te borrelen, maakte ze een lijstje.

„Op mijn papiertje schreef ik: werken met Alex van Warmerdam.” Toen kwam de film *Borgman* op haar pad. „Voor het eerst viel alles op z'n plek. Ik houd van zijn precieze manier van werken. *Less is more*. De absurdistische wereld die hij scheidt. Al het vlees van de botten. Een wereld die op de onze lijkt, maar toch een paar graden anders is. Hoe ik ben en hoe ik praat, ligt heel dicht bij zijn werk. In de film *Borgman* kon ik voor het eerst naar mezelf terugkijken zonder gekromde tenen.”

Daarom kon ze *Welkom in het bos*

niet weigeren. „Het is heel erg des Alex’.” Twee vrouwen gaan het bos in omdat ze iets anders willen. „Eén vrouw gaat toch weer terug naar de normale wereld en ik, ik blijf in het bos en ga uiteindelijk misschien wel dood.”

De verteller – Pierre Bokma in negen wonderlijke gedaantes – maakt het publiek duidelijk dat het leven soms anders is dan je denkt. „Er zit een nimf onder het bed en een meisje in de meterkast. Dat gaat heel erg over mijn leven, mijn keuze voor de muziek. Dat meisje in de meterkast; dat ben ik!”

Welkom in het bos van Mexicaanse Hond, met Pierre Bokma, Hadewych Minis en Tiny Bertels. Tekst en regie Alex van Warmerdam. Te zien in onder meer nog Nijmegen (7 mrt.) en Arnhem (15 mrt.).

“Ik houd van de precieze manier van werken van Alex van Warmerdam

Hadewych Minis

Hadewych Minis (links) in *Welkom in het bos* met tekst en onder regie van Alex van Warmerdam. foto Ben van Duin